

Χάρεις εἰς τὸ βεῦμα τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ εἰς τὸν νοτιοδυτικὸν ἄνεμον αἱ δυτικαὶ τῆς Εὐρώπης χῶραι ἔχουσιν ἀφθονίαν βροχῆς καὶ θερμοκρασίαν κατὰ μέσον ὄρον εὐκρατον. Καθόσον ὅμως προβαίνομεν πρὸς ἀνατολὰς ἐλαττοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος βροχερῶν ἡμερῶν καὶ ἡ ἐτησία κατὰπτωσις βροχῆς καὶ χιόνος, ἡ δὲ θερμοκρασία χαμηλοῦται. Ἐπὶ τῶν δυτικῶν πλευρῶν τῶν ἐν Νορβηγίᾳ ὄρεων βρέχει ἀκαταπαύστως, ἡ δ' ἐτησία ποσότης τῆς ἐκεῖ καταπιπτούσης βροχῆς ὑπολογίζεται εἰς 82 δακτύλων βάθος, ἐνῶ ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς τῶν αὐτῶν ὄρεων κλιτύς μόλις συμποσοῦται εἰς 24 δακτύλων βάθος.

Εἰς ἕξ σημεῖα ἡ βροχὴ ἐν Εὐρώπῃ πλεονάζει· ἐν Νορβηγίᾳ, ἐν Σκωτίᾳ, ἐν τῇ νοτιοδυτικῇ Ἰρλανδίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ, ἐν Πορτογαλίᾳ, ἐν τῇ βορειοανατολικῇ Ἰσπανίᾳ καὶ ἐν Λομβαρδίᾳ, ὅπου δηλαδὴ ὑπάρχουσιν ὄρη ὑψηλά. Ἐν γένει ἡ ποσότης τῆς βροχῆς ἐλαττοῦται ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ πρὸς τοὺς πόλους, ἀλλ' ἡ ἐξίσωσις τῆς διανομῆς αὐτῆς διαταράσσεται ὑπὸ τῶν ὄρεων, ἅτινα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀντισταθμιζοῦσιν ἢ οὐδετεροῦσι τοῦ γεωγραφικοῦ πλάτους τὴν ἐπίδρασιν. Οὕτως αἱ Ἄλπεις ἐπηρεάζουσι τῆς Εὐρώπης ἀπάσης τὴν μετεωρολογίαν.

Ἐκ τῶν ὄρεων ἐξαρτᾶται οὐχὶ μόνον ἡ ποσότης τῆς καταπιπτούσης βροχῆς, ἀλλὰ καὶ ὁ κατ' ἔτος ἀριθμὸς τῶν βροχερῶν ἡμερῶν. Εἰς τὰ παράλια τοῦ Ἀτλαντικοῦ βρέχει συνεχέστερον ἢ εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Εὐρώπης, διότι ὁ ἄνεμος, βιαζόμενος ὑπὸ τῶν ὄρεων ν' ἀνέλθῃ εἰς ὑψηλότερα στρώματα καὶ ἀπυγυμνούμενος οὕτω τῆς ἐν αὐτῷ ὑγρασίας, καταφθάνει στεγνότερος εἰς τὰς πέρας τῶν ὄρεων χώρας. Οὕτως εἰς μὲν τ' ἀνατολικὰ τῆς Ἰρλανδίας βρέχει 208 ἡμέρας κατ' ἔτος, ἐν Ἀγγλίᾳ 150 περίπου, εἰς Καζάν 90, καὶ 60 μόνον ἐν Σιβηρίᾳ.

Ὅπότεν ἡ ἀτμοσφαιρικὴ θερμοκρασία καταπέση ἀρκούντως, ἡ βροχὴ καταβαίνει εἰς σχῆμα χιόνος. Ἐν γένει ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς πίπτει χιὼν καὶ ἡ ἐτησία αὐτῆς ποσότης ἀεξάνουσι καθόσον ἀναβαίνομεν πρὸς ἄρκτον. Ἐν Ῥώμῃ πίπτει χιὼν $1\frac{1}{2}$ ἡμέρας κατ' ἔτος, ἐν Βενετίᾳ $5\frac{1}{2}$, ἐν Παρισίοις 12 καὶ ἐν Πετρούπολει 471. Ἐν Πορτογαλίᾳ σπανίως πίπτει χιὼν· ἐν Λισσαβῶνι δὲν κατέπεσεν οὐδαμῶς ἐπὶ πενταετίαν, ἀπὸ τοῦ 1806 μέχρι τοῦ 1811.

Ἡ μεταξὺ τῆς χειμερινῆς καὶ τῆς θερινῆς θερμοκρασίας ἀεξάνουσα διαφορὰ εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Εὐρώπης, ἡ ἐλάττωσις τῆς βροχῆς καθόσον ἀπὸ τοῦ κεντρικοῦ τῶν ὄρεων ἄξονος καταβαίνομεν πρὸς νότον ἢ ἄρκτον, ἢ καθ' ὅσον ἀπὸ δυσμῶν προβαίνομεν πρὸς ἀνατολὰς, ἢ κατ' ἀντίστροφον λόγον ἐλάττωσις τῆς διαρκείας καὶ τῆς συνεχείας τῆς χιόνος, ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα κκταδεικνύουσιν ὅπως ἀντιθέσεις φυσικῶν

φαινομένων καὶ ὁπόση ποικιλία κλίματος ὑπάρχουσιν ἐν Εὐρώπῃ.

Τὰ δὲ φυσικὰ φαινόμενα ἐπηρεάζουσι καθ' ἅπασαν τὴν ὑφήλιον καὶ διαμορφοῦσι τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ὡς ἐκ τούτων ὁ μὲν κάτοικος τῆς Αὐστραλίας διέμεινεν ἄγριος, ὁ δὲ ἀνίκανος αἰθίοψ οὔτε τὸ ἀγράφητον ἐφεῦρεν οὔτε τὴν ἀριθμητικὴν ὡς ἐκ τούτων ὁ νομάς τῆς Ταταρίας ὡς τὴν ἀρίστην τῶν τροφῶν θεωρεῖ τὸ γάλα, ὁ δὲ Ἰνδὸς τῆς Ἀμερικῆς ἀποστρέφεται αὐτό. Ἀλλ' ἡ ἐξουδετέρωσις τῶν ἀτμοσφαιρικῶν δυσχερειῶν διὰ τῆς κατασκευῆς οἰκημάτων παρεχόντων τὸν μὲν χειμῶνα θερμότητα τὸ δὲ θέρος δρόσον, ἡ προμήθεια ἐνδυμάτων ἀμφοδίων εἰς ἐκαστην τοῦ ἔτους ὥραν, πρὸ πάντων δὲ ἡ χρῆσις τοῦ πυρὸς, ταῦτα πάντα ἀποκαθιστοῦσι τὸν ἄνθρωπον ἱκανὸν εἰς πᾶν κλίμα νὰ διαβίωσῃ. Διὰ δὲ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ τεχνητοῦ φωτὸς κατώρθωσεν οὗτος νὰ ἐπεκτείνῃ, οὕτως εἰπεῖν, τῆς ζωῆς αὐτοῦ τὸ τέρας.

Τοιοιτοτρόπως ἐτέθησαν βαθμηδὸν αἱ πρῶται τοῦ πολιτισμοῦ βάσεις. Ἀνχλόγως μὲν τῶν διαφόρων ἐξωτερικῶν στοιχείων καὶ περιστάσεων διευμορφώθησαν διάφοροι ἐθνικοὶ τύποι, ἐτροπολογήθησαν δὲ οὗτοι βαθμηδὸν ὑπὸ τῶν διαφορῶν τῆς τέχνης ἐφευρέσεων. Ὅπου δὲ ποικιλία κλιμάτων, ἐκεῖ καὶ περὶ τοῦ ἀνθρώπου τὴν κοινωνικὴν διάπλασιν ποικιλία. Ἐνθεν ἐξηγεῖται τὸ ἐνεργὸν τοῦ βίου καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἠπείρῳ. Δ. Βκ.

Τὸ πρωτότυπον τῆς ἐπομένῃς ἐπιστολῆς εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ κ. Μαρκηίου Q. de St Hilaire, παρὰ τοῦ ὁποίου ἀπεστάλη ἡμῖν ἀντίγραφον. Σ. τ. Δ.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΝΘΙΜΟΥ ΓΑΖΗ

Πρὸς τὸν φιλογενῆ καὶ φίλον μου
κ. Κωνσταντῖνον Νικολόπουλον
εἰς Παρισίους.

Ἀσπάζομαί σε φιλικώτατα,

Σοὶ χρεωστῶ δύο γραμμάτων σου τὴν ἀπόκρισιν, τὴν ὁποίαν καὶ τὴν ἀποδίδω δι' ἐνός. Καὶ πρῶτον σοὶ εὐχαριστῶ διὰ τὴν φροντίδα τοῦ Ἰερακοσοφίου· ἡ δὲ Βυζαντινὴ ἀς λείψῃ, διότι εὖρον αὐτὴν ἐν Βενετίᾳ. Δεύτερον δὲ διὰ ὅσας εἰδήσεις μοὶ δίδεις περὶ πολλῶν ἀξιολόγων συγγραμμάτων καὶ πολλῶν πεπαιδευμένων Ἀγγλων, μεθ' ὧν εἶχες τὴν τύχην νὰ συναναστραφῆς. Αἱ τοιοῦτων ἀνδρῶν συναναστροφαὶ μᾶς εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ πολλὰς μελλούσας αἰτίας, καὶ διὰ πολλὰς ἐνεστῶσας. Δὲν εἶναι τρόπος ν' ἀποκτῆσω κ' ἐγὼ τὴν νέαν ἔκδοσιν τοῦ Ἠφαιστίνου; Συνέστησα σχολεῖον εἰς Μπλιαῖς, τὴν πατρίδα μου, κατὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν τάξιν, ἐνθα σχολαρχεῖ Γρηγόριος ὁ Κωνσταντῆς, ἐξάδελφός μου, καὶ διὰ τοῦτο χρειάζομαι βιβλία καὶ πολλὰ καὶ καλὰ. Χαίρω μεγάλως διὰ τὴν τύχην ἣν εἶχες τοῦ νὰ εἰσχωρήσῃς εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Institut, διότι εἶναι εὐκαιρία καλῆ

τοῦ νὰ κάμῃς μεγάλης προόδους εἰς τὴν φιλο-
λογίαν, τῆς ὁποίας περισσοτέρων χρειάν ἔχομεν
κατὰ πρῶτον διὰ τὴν ἀναγεννήσιν τῆς πατρί-
δος. Χαίρω ἐπομένως καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν
τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἡ τύχη, φίλε, βέβαια ἔδοκί-
μασε πρότερον τὴν ἐπὶ τὰ καλὰ σταθερότητα
σου, καὶ διὰ τοῦτο ἀπεφάσισεν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ σὲ
υψώσῃ. Εἶθε. Ὁ Ἐρμῆς μὰς κερκισοβατεῖ, συν-
εργάτας δὲν ἔχει. Ὑπεσχέθησαν πολλοὶ πολλὰ
καὶ κανεῖς οὐδὲν συνεισφέρει. Ἐγὼ τί νὰ πρω-
τοκάμω; εἶμαι καταθεθυθισμένος εἰς πολλὰς ἀ-
σχολίας καὶ ἰδιαιτέρας καὶ κοινὰς, καὶ μάλιστα
διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς σχολῆς μου, τῆς ὁ-
ποίας τὰ ἔξοδα ὑποφέρω μόνος ἐγώ. Στέλνε μοι
σὺ καὶ εἰδήσεις τινὰς φιλολογικὰς, ὅταν εὐκαι-
ρῆς. Πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἤδη ἀνεχώρησεν αἰ-
φνιδίως ἐντεῦθεν ὁ φιλέλληνας Θεῖρσιος, προφές-
σωρ τῆς φιλολογίας καὶ ἀρχαιολογίας ἐν Μυ-
νίχῃ, διὰ τὰ αὐτόθι, καὶ δὲν ἐδυνήθη διὰ τὸ στε-
νὸν τοῦ κειροῦ νὰ στείλω εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον
τὰς βίβλους μου, ὡς μοὶ γράφεις (σοὶ εὐχαριστῶ
μεγάλως διὰ τὴν σύστασιν μου εἰς τοῦτο), μετὰ
πρώτης ὁμῶς εὐκαιρίας θέλω φροντίσει περὶ τῆς
ἀποστολῆς των, ἴσως μὲ τὸ μέσον βιβλιοπώλου
τινος τῶν φίλων μου.

Πρὸς τὸν σεβάσιμον καὶ φιλέλληνα Ἐπίσκο-
πον κ. Γρηγόριον πρόσφρον, παρακαλῶ, τὰς
καθηκούσας προσκυνήσεις καὶ ἀσπασμούς μου,
ἅμα δὲ καὶ τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τε τὴν κα-
λὴν πρὸς με διάθεσίν του, καὶ διὰ τὰς ὅσας βί-
βλους μοὶ ἔπεμψε, τὰς ὁποίας καὶ ἀνέγνωσα μετὰ
μεγάλῃς εὐθυμίας, καὶ ἐξαιρέτως τὸ πρὸς τὸν
Ἀλέξανδρον (Καίσι. τῆς Ῥωσσι.) ὑπόμνημά του
περὶ ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν, τὸ ὁποῖον χειρό-
γραφον μοὶ ἔδωκεν ὁ Ῥαζῆς, ὃ καὶ ἀντέγραψα.

Σοὶ περικλείω ἐκ τοῦ Ἐρμῆος ἓν φύλλον μόν-
ον, περιέχον σύντομόν τινα εἰδήσιν περὶ τῆς
σχολῆς μου, τὴν ὁποίαν, παρακαλῶ, μεταφρά-
σας κοίνωσον αὐτὴν διὰ τινος ἐφημερίδος.

Ἄν ἴδῃς τὸν κ. Κόπιταρ τὸν ἡμέτερον, εἰπὲ
αὐτῷ τοὺς ἀσπασμούς μου. Μὴ λείπη, πρὸς Θεοῦ,
νὰ μοὶ γράφῃς τίποτε φιλολογικὰ, καὶ ἂν ἐγὼ
δὲν σοὶ γράφω συχνὰ μὴ μὲ συνερίζεσαι· τοῦτο
προέρχεται ἀπὸ τὰς πολλὰς μου, ὡς εἶπον, ἀ-
σχολίας, ἄλλως δὲ ἐγὼ σὲ ὑπεραγαπῶ καὶ σὲ
ἔχω γεγραμμένον εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ μένω
αἰώνως

φίλος σου εὐλακρινῆς

ΑΝΘΙΜΟΣ ὁ ΓΑΖΗΣ.

Τῆ 4 Ὀκτωβρίου 1814, ἐκ Βιέννης.

Πρόσφρον ἰδιαιτέρως τὰ καθήκοντά μου (mes
compliments) εἰς τὸν κύριον Barbé du Bo-
cage, λέγων τῇ λογιότητί του ὅτι ἔλαβον τὸν
Σκλλούστιον, καὶ τῷ εὐχαριστῶ μεγάλως διὰ
τὴν φιλίαν. Σήμερον ἦτον νὰ τῷ γράψω ἰδιαι-
τέρως, ἀλλ' αἰφνιδίως συνέπεσε τι περιστατικὸν
τὸ ὁποῖον μὲ ἐμπόδισε, καὶ μὲ τὴν ἐρχομένην
τῷ γράφω. Ἐστειλα ὁμῶς αὐτῷ διὰ τοῦ κυρίου

Θειρσίου τὸν β' τόμον τοῦ Λεξικοῦ μου· (μετ'
ὀλίγον στέλλω καὶ τὸν γ'.)

ΣΥΓΓΡΑΦΑΙ ΘΙΕΡΣΟΥ

Ἐκ τινος γαλλικῆς ἐφημερίδος ἐρανίζομεθα
σημείωσιν τῶν συγγραφῶν τοῦ περικελοῦς Θεῖρ-
σου. Ἡ φιλολογικὴ φήμη τοῦ μεγάλου τούτου
ἀνδρὸς ἤρχισε περὶ τὸ 1820, διὰ τοῦ συγγράμ-
ματος αὐτοῦ l' Eloge de Vauvenargues. Τῷ
1821 ἀφικόμενος εἰς Παρισίους ἀνέλαβε τὴν
σύνταξιν τοῦ *Constitutionnel*, τοῦ ὁποῖου τὰ
πολιτικὰ ἄρθρα ἐπροξένησαν ποῖαν τινα ἐντύπω-
σιν, πρὸ πάντων δὲ τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *la*
Monarchie.

Ἐν Παρισίοις ἡσχολήθη καὶ περὶ τὴν σπου-
δὴν, καὶ δὴ περὶ τὴν κριτικὴν τῶν καλλιτεχνη-
μάτων, καὶ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἐκτεθέντων
καλλιτεχνημάτων ἐν τῇ Ἐκθέσει τοῦ 1822 ὑ-
πῆρξεν ἀξία λόγου. Ἐδημοσίευσεν ὕστερον *les*
Pyrénées ou le Midi de la France pendant
les mois de novembre et décembre 1822.
Τῷ 1823 συνειργάσθη εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν *Tablettes*
Historiques καὶ ἤρχισε τὴν συγγραφὴν
τῆς *Histoire de la Révolution française de-*
puis 1789 jusqu'au 18 brumaire, ἔργον, ὁ-
περ ἔτυχε ἀρίστης ὑποδοχῆς, ἐξεδόθη δὲ εἰς
15,000 ἀντίτυπα.

Τῷ 1830 ἴδρυσεν τὴν ἐφημερίδα *le National*,
μετὰ τῶν κκ. Mignet καὶ Armand Carrel,
καὶ τὰ φλογερὰ αὐτοῦ πολεμικὰ ἄρθρα, ἰδίᾳ δὲ
τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «ὁ βασιλεὺς βασιλεύει
καὶ δὲν κυβερνᾷ» ἔσχον μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ
τῶν πολεμικῶν γεγονότων τῆς ἡμέρας. Αἱ διά-
φοροι πολιτικαὶ θέσεις τὰς ὁποίας ἀκολούθως
ἔλαβε βασιλεύοντος τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου,
ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ διακόψῃ τὰς μελέτας του·
εἶχεν ἀρχίσει σύνταξιν *Γερικῆς Ἱστορίας*, ἀλλὰ
πρὸ ταύτης ἐδημοσίευσεν τὸ κύριον σύγγραμμά
του *Histoire du Consulat et de l'Empire*, τὸ
ὁποῖον ἔτυχε παγκοσμίου ὑποδοχῆς· ὁ δὲ Να-
πολέων ὁ γ' ἀπένειμεν αὐτῷ ἐπὶ τούτῳ τὴν
προσωνομίαν τοῦ *ἐθνικοῦ ἱστορικοῦ*. Ἡ δημο-
σίευσις τοῦ μεγάλου τούτου ἔργου, ἀρχίσασα τῷ
1845, ἐπερατώθη τὸ 1862. Πλὴν τῶν δύο τού-
των μεγάλων ἱστορικῶν ἔργων, καὶ τῶν ἄλλων
πονημάτων, ὧν ἐμνημονεύσαμεν, ἔγραψε καὶ τὰ
ἐξῆς· *Law et son système de finances, la*
Monarchie, ἀπολογία τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ
Ἰουλίου, *Congrès de Vienne* καὶ μέγαν ἀριθμὸν
πολιτικῶν ἄρθρων ἢ φιλολογικῶν εἰς τὴν *Globe*,
εἰς τὴν *Encyclopédie progressive*, εἰς τὴν *Re-*
vue des Deux Mondes κ.τ.λ. Εἰς ταῦτα δὲ δὲν
ὑπολογίζομεν τοὺς πολυκρίθμους αὐτοῦ λόγους,
οὓς ἀπήγγειλεν ὡς βουλευτῆς, ὡς ὑπουργός, ἢ
ὡς πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, οἵτινες ἐδημο-
σιεύθησαν εἰς τὴν *Moniteur* καὶ τῶν ὁποίων τι-
νὲς ἐξέχουσι διὰ τὴν ἐμπειροχόμενην πολυμά-